

[Einer Jensen.]

det fuldkommen umulige Forslag vilde man bevirke, at der ikke kom en eneste Kasse.

Det ærede Medlem talte saa om at nedsætte det ordinære Kontingent. Lad mig først sige, at det kan Kasserne ikke. Der var Kasser, der søgte at nedsætte Kontingentet, men de fik Afslag af Arbejdsdirektøren, Kasserne har ikke noget at sige dér. Det har det ærede Medlem selv gennemført som Minister. Der er heller ingen Mulighed for Nedsættelse.

Det ærede Medlem kom dernæst med en meget interessant Udtalelse. Jeg hørte i Gaar Venstres Ordfører bebrejde de Konservative, at de stemte for Eftergivelse af Laan, som Kasserne havde faaet. Nu staar det ærede Medlem og siger: Ja, vi har kunnet tilbagebetale de Laan, der er skabt, fordi Statsmagten paabød Arbejdsløshedskasserne at tage nogle Medlemmer ind, som de ellers ikke vilde have, men er det saa ikke naturligt at faa alle de Laan eftergivet? Vi blev paatvunget dem ved, at man strøg Karensaaret, og det førte med sig, at vi maatte optage Laan. Nu siger det ærede Medlem, at det er Forklaringen paa, at vi fik Laanene. Jeg gaar da ud fra, at Venstre vil medvirke til at faa Resten, for der er jo endnu nogle Millioner, eftergivet.

Jeg skal ikke følge det ærede Medlem i hans økonomiske Foredrag. Det var det sædvanlige: Lønnen ned og mere Kontingent for Arbejderne. Jeg tror, at hvis han selv skulde underkastes de Vilkaar, vilde det sikkert blive svært at overbevise det ærede Medlem om det.

Statsministeren (Stauning): Med Hensyn til, hvorvidt der var et Flertal i Landstinget allerede for flere Maaneder siden, der vilde medvirke til at tilvejebringe midlertidig Hjælp til arbejdsløse, har det ærede Medlem Hr. Christmas Møller bekræftet, at det var rigtigt, hvad jeg før sagde, at vi havde skellig Grund til at tro, at der ikke var et saadant Flertal, eftersom de Konservative blot viftede med et Tilsagn om at ville overveje en midlertidig Hjælp, naar vi til Gengæld gik i Førhandling om noget, der interesserede de Konservative. Derfra stammede den Række Forhandlinger, der har fundet Sted, og under disse har det altsaa vist sig, at de Konservatives Tilsagn skulde betaales meget dyrt, at Arbejderne skulde paabyrdes mange Millioner Kroner Udgift, for at Kommunekasserne

en Gang for alle kunde faa 2 Millioner til Erstatning for det, de havde ydet de arbejdsløse. Selv Millioner kan købes for dyrt.

Det ærede Medlem Hr. Krag talte atter om de indskrevne arbejdsløse og om Annoncer og sagde, at skal de indskrevne arbejdsløse ikke søge Arbejde? Derom har jeg ikke udtalt noget som helst. Jeg har sagt, at Folk behøvede jo ikke i den Udstrækning at avertere, som det ærede Medlem sagde, de gjorde, al den Stund der findes offentlige Arbejdsanvisningskontorer, ved hvilke der staar 5 500 indskrevne Landarbejdere, som de meget lettere kan faa fat paa, naar de henvender sig dér, end gennem Annoncer, der ikke bliver læst og ikke kan blive læst af de arbejdsløse. Der er ingen arbejdsløse Landarbejder i Roskilde, der læser „Jyllandsposten“, hvor formodentlig en hel Del af Annoncerne staar, o. s. v. Naturligvis søger de indskrevne arbejdsløse ogsaa Arbejde, ellers fik de averterende vel ikke det Væld af Billetter, de faar; men de vil søge den billigste, det kender vi nok, derfor averterer de.

Det ærede Medlem Hr. Krag gjorde ogsaa en Bemærkning om, at det var ikke pænt at sige, at her nægter man at hjælpe de arbejdsløse, medens disse ikke vægrer sig ved at hjælpe andre Stænder. Ja, det, jeg sagde, var, at aldrig har Arbejdernes Repræsentanter, naar der fra et Erhverv klagedes over, at det var nødstedt, stillet sig paa lignende afvisende Maade, som Venstre og Konservative nu har stillet sig overfor nødstedte arbejdsløse uden Krav paa Understøttelse. At der er anvendt store Beløb til Sociallovgivning, er ikke nogen Nyhed, men det er virkelig heller ikke sket, fordi man i særlig Grad vilde vise Godgørenhed overfor Arbejderne, det er gjort, fordi man ansaa det for at være den Form, der betalte sig bedst. Søg endelig ikke at bilde mig ind, at det kapitalistiske Samfund gør noget som helst af den Art af Velvillie eller Kærlighed; de, der har Magten til enhver Tid, gør det i egen Interesse.

At vi lever i et andet Europa, er egentlig heller ikke nogen Nyhed, men det er muligt, at det ærede Medlem først har opdaget det nu. Det er fuldkommen rigtigt, at der er sket store Omvæltninger ved Krigen; og at disse ogsaa kan øve Indflydelse paa de økonomiske Forhold, har vi paavist nogle Hundrede Gange under de skiftende Regeringer og agter formodentlig at paavise det ogsaa fremdeles. Men netop det, vi her forhandler om, er jo et